

Les Siècles & Roth —Ravel i Saint-Saëns

Palau 100

Dilluns, 19 d'abril de 2021

- 18 h i 20.30 h

Sala de Concerts

Programa

Juan de la Rubia, orgue

Orfeó Català (Simon Halsey, director artístic dels cors / Pablo Larraz, director principal)

Les Siècles

François-Xavier Roth, director

Maurice Ravel (1875-1937)

Suite núm. 2 de Daphnis et Chloé

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Simfonia núm. 3 amb orgue, op. 78

1. Allegro moderato. Poco adagio
2. Allegro moderato. Presto (Scherzo). Allegro moderato. Maestoso

“Interpretat amb instruments francesos de finals del segle XIX”

Durada del concert 70' minuts sense pausa.

#celebracions #coral #elprimerpalau25

Comentari

Eufòries orquestrals en clau francesa

Maurice Ravel, *Suite núm. 2 de Daphnis et Chloé*

“La música és l’expressió de l’ànima en si mateixa, perquè expressa el sentiment interior”, afirmava Georg Wilhelm Friedrich Hegel al seu assaig *Sistema de les arts*. La música és l’art de la no corporeïtat, però en el moment en què s’uneix amb la dansa, el cos del ballarí esdevé el llenguatge visual d’aquesta expressió artística de l’ànima. Així es plantejava el ballet *Daphnis et Chloé* que Maurice Ravel va compondre per encàrrec de Serge Diaghilev, l’empresari i director de la companyia dels Ballets Russos que, al principi del segle XX, va revolucionar la dansa i la concepció de les arts escèniques.

De fet, *Daphnis i Chloé* va ser concebut com una “*Symphonie chorégraphique*”, en paraules del mateix Ravel. El gran coreògraf dels Ballets Russos, Michel Fokine, va adaptar aquesta obra homònima de l’escriptor grec Longus, que data del segle III aC, sobre l’amor entre els joves Dafnis i Cloe, dos fills de la noblesa que van ser criats per pastors, l’un per un cabrer i l’altra per un pastor d’ovelles. El seu amor es veurà amenaçat diverses vegades –per uns pirates que segresten Dafnis i que Cloe rescata amb una flauta màgica–, fins que aconseguiran unir-se per sempre.

Ravel va compondre aquest ballet el 1909 i no el va estrenar fins al 8 de juny de 1912 al Théâtre du Châtelet de París, amb direcció musical de Pierre Monteux i escenografia de Léon Bakst, amb coreografia de l'esmentat Fokine en col·laboració amb Vàtslav Nijinski, el primer ballarí de la companyia de Diaghilev i l'ànima dels Ballets Russos, que no podem deslligar-los d'un altre geni musical del segle XX, Igor Stravinsky, a qui van encarregar la música de les produccions *L'ocell de foc*, el 1910, *Petruixka*, el 1911, i *La consagració de la primavera*, el 1913.

L'experiència de Ravel amb els Ballets Russos, segons una carta a Madame de Saint-Marceaux del juny del mateix 1909, no va ser tan fluida com hauria volgut: *“gairebé totes les nits treballa fins a les tres de la matinada. El que complica les coses és que Fokine no sap ni una paraula en francès, i jo només sé jurar en rus. Fins i tot amb intèrprets al nostre voltant, et pots imaginar com de caòtiques són les nostres reunions”*. El pitjor va ser que el compositor francès no coincidia amb la coreografia del ballarí ni amb el disseny que havia projectat Bakst. El fet és que l'estrena d'aquest ballet va coincidir amb pocs dies de diferència amb la del ballet *L'après-midi d'un faune* de Claude Debussy, que va tenir lloc el 29 de maig del mateix 1912 al mateix Théâtre du Châtelet i també amb escenografia de Bakst.

Ravel era tretze anys més jove que Debussy i seguia els passos d'aquest compositor insigne de l'Impressionisme francès. Però entre els dos, la principal diferència era que Ravel no compartia la seva ambició revolucionària, més aviat el titllaven de conservador i l'estrena de *Daphnis et Chloé* no va causar la mateixa impressió que *La migdiada d'un faune*, que utilitzava una experimentació més agosarada de l'harmonia de les dissonàncies, del joc rítmic i de les textures instrumentals.

Potser per compensar aquesta decepció, Ravel va arranjar aquest ballet en dues *Suites*. La segona, que sentirem avui, parteix de les tres escenes que formen el tercer acte del ballet original, quan tracta del somni de Dafnis amb el primer moviment de l'albada, “Lever de jour”, que se’ns presenta com una estampa impressionista del somni i del despertar de Dafnis; “Pantomime”, amb Chloé corrent sobre un prat com una nimfa, i la “Danse générale” o bacanal, que és una altra obra mestra de Ravel pel que fa al joc rítmic que estableix amb totes les seccions orquestrals i l’acció permanent de la percussió, amb fins a quinze instruments diferents que donen una extraordinària varietat tímbrica, mentre que la melodia esclata en arpegis infinits i en contrastos harmònics que s’enlairen en una espiral sonora amb un efecte hipnòtic fins a l’eclosió final.

Camille Saint-Saëns: *Simfonia núm. 3 amb orgue*

Entrem en un registre ben diferent, però del qual podem reconèixer el seu mestratge orquestral sobre compositors posteriors, com Ravel. Camille Saint-Saëns va compondre aquesta obra com un encàrrec de la Societat Filharmònica de Londres, que la va estrenar a St. James Hall el 19 de maig de 1886 amb el compositor al podi. Però amb la mort de Franz Liszt el 31 de juliol aquell mateix any 1886, Saint-Saëns la va dedicar a la memòria d’aquest geni hongarès del piano i de la composició.

Saint-Saëns també va ser un gran pianista, s'havia donat a conèixer a Anglaterra tocant per a la reina Victòria, que el va distingir amb la màxima condecoració. També era un gran organista. Va obtenir el primer premi del Conservatori de París el 1851, tot i que no som davant d'una obra on es busqui el virtuosisme d'aquest instrument, sinó que l'afegeix a l'orquestra amb una veu pròpia que sona com una lloança, tal com podem sentir al segon moviment.

Es tracta d'una *Simfonia* amb dos moviments que té una factura molt innovadora, encara que Saint-Saëns sigui considerat un compositor més aviat ortodox. El primer moviment, després de la introducció, agafa la forma sonata, però en el moment de la recapitulació temàtica hi introdueix un moviment més lent i canvia la tonalitat de Do menor a Re bemoll major, moment en què apareix per primera vegada el so de l'orgue amb molta solemnitat.

De la mateixa manera, l'*scherzo* que generalment s'inclou en una simfonia, també canvia de dinàmica inesperadament, amb un efecte coral molt brillant que sembla portar-nos cap a un passatge de més lluminositat amb el relleu del piano i la corda puntejada pels vents, amb un gruix orquestral que va augmentant fins a l'apoteosi final. Sens dubte, un retrat simfònic del temperament d'aquest gran mestre francès que va situar França al mapa del postromanticisme europeu.

Mònica Pagès, periodista.

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Bankia – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Clomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Josep Ferrer Sala – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Horaci Miras Giner – Anna Saura Miarnau – Jordi Miarnau Banús – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal

Biografies

©Igor Studio

Juan de la Rubia, orgue

Organista titular de la basílica de la Sagrada Família, va néixer a la Vall d'Uixó (Castelló), on inicià els estudis musicals amb el seu pare i Ricardo Pitarch. Els continuà a diverses capitals europees amb el mestratge d'Óscar Candendo, Wolfgang Seifen, Michel Bouvard i Montserrat Torrent, a més d'Olivier Latry i Ton Koopman. Va rebre cinc premis extraordinaris en diverses especialitats, a més del primer premi del Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España (2002) i el Premi El Primer Palau (2004), guardons que contribuïren a impulsar notablement la seva carrera.

Té una intensa activitat com a solista, director, acompanyant i continuista, que l'ha portat als principals escenaris d'una trentena de països, entre els quals l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Konzerthaus de Berlín, Gewandhaus de Leipzig, Elbphilharmonie d'Hamburg, així com a les catedrals de Colònia, Westminster, Bogotà, Ciutat de Mèxic i Tunísia, a l'església de St. Sulpice de París i al Teatre Mariïnski i Philharmonia de Sant Petersburg, entre d'altres.

Ha actuat com a solista amb la Freiburger Barockorchester, Kammerorchester Carl Philipp Emmanuel Bach, Orquesta Nacional de España, Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta Barroca de Tenerife, Orquesta Sinfónica del Principado de Asturias, Orquesta Sinfónica de Galícia, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta de la Comunitat Valenciana, Orquesta Ciudad de Granada i Orquesta de Cuerdas de Bogotà.

Ha treballat amb els directors Andrew Grams, Simon Halsey, Salvador Mas, Kazushi Ono, Víctor Pablo Pérez o Simon Rattle, entre d'altres. I també ha col·laborat amb les principals formacions corals del país i els solistes Asier Polo, Mireia Farrés, Raquel Lojendio, Marta Mathéu o Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el CD *Sacred cantatas* (Erato, 2016), nominat a un Premi Grammy el 2018.

En l'última dècada, De la Rubia també s'ha especialitzat en la improvisació sobre pel·lícules de cinema mut, entre les quals destaquen *Faust* i *Nosferatu* de Murnau o *Metropolis* de Lang.

Entre la seva extensa discografia, cal destacar l'enregistrament dedicat a Johann Sebastian Bach –Melómano de Oro el juliol del 2016 i considerat “*tota una revelació*” per Aleix Palau i “*un dels enregistraments més sorprenents de l'any*” per Stefano Russomano («ABC»). Ha dedicat el seu darrer treball, enregirat amb el claviorgue Hauslaib (1590) del Museu de la Música de Barcelona, a la música d'Antonio de Cabezón.

Membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi i professor de l'Escola Superior de Música de Catalunya, ofereix habitualment *masterclasses* a Budapest, Stuttgart i Roma.

Biografies

©RicardoRíos-VisualArt

Orfeó Català

És un dels cors *amateurs* de referència del país. Amb més de 125 anys d'història, va ser fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Al llarg de la seva història, el cor ha estat dirigit per Lluís Millet i Pagès (1891-1941), Francesc Pujol i Pons (1941-1945), Lluís Maria Millet i Millet (1945-1977), Lluís Millet i Loras (1977-1981), Simon Johnson (1981-1983 i 1985-1988), Salvador Mas (1983-1985), Jordi Casas Bayer (1988-1998), Josep Vila i Casañas (1998-2015) i Simon Halsey des del 2015. Actualment Simon Halsey n'és el director artístic, Pablo Larraz és el director principal i Josep Buforn és el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

L'Orfeó Català ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres importants, com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa, ha protagonitzat una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti, i ha actuat a Londres en tres ocasions, el 2015 al Royal Festival Hall de Londres i el 2017 i 2019 al Royal Albert Hall als Proms. L'octubre del 2017 va protagonitzar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de Craig Hella Johnson, sota la direcció de Simon Halsey.

Juntament amb els cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català va protagonitzar al Grec Festival de Barcelona 2018 l'estrena a l'Estat espanyol de l'òpera participativa *El monstre al laberint* de Jonathan Dove (música) i Alasdair Middleton (llibret), en versió catalana de Marc Rosich, sota la direcció de Simon Halsey, en una producció del Grec Festival i la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

Un dels darrers compromisos internacionals més importants de l'Orfeó Català va ser la gira per la Xina l'octubre del 2018, convidat pel Shanghai International Art Festival, en què oferí quatre concerts a tres ciutats del país asiàtic. L'estiu del 2019 (juny-juliol) va fer una gira amb Gustavo Dudamel i la Filharmònica de Munic, al costat del Cor de Cambra del Palau, actuant al Palau de la Música Catalana, Madrid, Palma i Munic amb la *Segona Simfonia* de Mahler. També, l'agost del 2019, va actuar per segona vegada als Proms de Londres, al costat del Cor Jove de l'Orfeó Català i el London Symphony Chorus i la London Symphony Orchestra, dirigits per Sir Simon Rattle, per interpretar l'oratori *Belshazzar's feast* de William Walton.

De la temporada 2019-20 destaca una nova actuació amb la London Symphony Orchestra, dirigida per Sir Simon Rattle, al Palau de la Música Catalana, amb l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* de Beethoven. L'Orfeó Català, al costat del Cor de Cambra del Palau, protagonitzà l'inici de la temporada 2020-21 en una nova col·laboració amb Gustavo Dudamel, que al capdavant de l'Orquestra Simfònica de Galícia dirigí la *Novena Simfonia* de Beethoven al Palau de la Música Catalana, i el juliol del 2021 l'Orfeó Català commemorarà el centenari de l'estrena al país de la *Passió segons sant Mateu* amb dos concerts extraordinaris, amb solistes de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Camera Musicae i sota la direcció de Simon Halsey.

Biografies

© Holger Talinski

Les Siècles

És una orquestra única, integrada per músics d'una nova generació que interpreta cada repertori amb els instruments històrics escaients. D'aquesta manera Les Siècles posa en perspectiva diversos segles de creació musical d'una manera innovadora.

Les Siècles té residència musical a l'Atelier Lyrique a Tourcoing i al Departament d'Aisne, a la regió francesa d'Alts de França, i és artista associat a la Cité de la Musique a Soissons, i al Théâtre de Beauvaisis, Festival Berlioz a La Côte-Saint-André, Théâtre Sénart, Théâtre de Nîmes i al festival Les Musicales de Normandie.

Actua habitualment a París (Philharmonie, Théâtre des Champs Élysées), Amiens, Caen, Royaumont, Ais de Provença i a l'estranger: Londres (BBC Proms, Royal Festival Hall), Berlín (Philharmonie, Konzerthaus), Hamburg (Elbphilharmonie), Amsterdam (Concertgebouw), Bremen, Brussel·les (Bozar, Festival Klara), Bucarest (Festival Enescu), Aldeburgh, Wiesbaden, Colònia, Luxemburg, Roma, Venècia, Tòquio, Xangai, Pequín, Essen, Moscou...

Ha guanyat tres vegades el Deutschen Schallplattenkritik (per *The Rite of Spring* i *Petrushka* de Stravinsky, *Harold en Italie* de Berlioz, *Pictures at an Exhibition* de Mussorgski-Ravel) i dues vegades el premi Edison Klassiek als Països Baixos (també pels àlbums centrats en Stravinsky i en Berlioz, *Symphonie fantastique*) i és l'única orquestra francesa nominada diverses vegades al Gramophone Classical Music Award, que va guanyar el 2018 pel millor enregistrament de música clàssica de l'any (Ravel, *Daphnis et Chloé*).

A França va guanyar un Victoire de la Musique Classique i un Diamant Opéra (*Mirages*, amb Sabine Devieille) i diversos Diapason d'Or (per *Titan* de Mahler i *Le Timbre d'argent* de Saint-Saëns). Els seus CD de Debussy, *Jeux et Nocturnes*, i de Berlioz, *Harold en Italie*, van ser guardonats amb un Choc de l'Année 2019 Classica, mentre que el de Debussy va ser enregistrament de l'any del web «Presto Classical».

La Siècles enregistra per a Harmonia Mundi des del 2018. Actualment, a més d'estar enregistrant la integral orquestral de Berlioz, Ravel i Debussy, està iniciant un cicle dedicat a les *Simfonies* de Mahler. És responsable del primer enregistrament mundial de *Le Timbre d'argent* de Saint-Saëns, *Christophe Colomb* de Félicien David i la cantata *Velléda* de Paul Dukas.

Amb la finalitat d'escampar la seva passió per la música clàssica a nous públics, els músics de l'orquestra duen a terme activitats socials a escoles, hospitals i presons. Així, està associada amb la Jeune Symphonie de l'Aisne, la Jeune Orchestre Européen Hector Berlioz i participa al programa de música social i educació orquestral DEMOS a les regions d'Alts de França i Illa de França.

La formació també va ser protagonista del programa televisiu *Presto!*, que va assolir diversos milions d'espectadors per France-2 i que es va publicar en DVD amb el suport del CNDP.

Biografies

François-Xavier Roth, director

És un dels directors i programadors més imaginatius actualment, ja sigui en la tasca de director general de Música de Colònia (des del 2015) i fundador de Les Siècles o al capdavant d'orquestrades de prestigi, com la London Symphony Orchestra, de la qual és principal director convidat des del 2017. Comunicador nat, és un defensor carismàtic i persuasiu de tota la música clàssica.

A Colònia, on dirigeix tant l'Orquestra Gürzenich com l'Òpera des del 2015, la seva programació destaca per l'amplitud i aprofundiment que imprimeix, incloent-hi propostes de música barroca i romàntica. En un dels esdeveniments més originals de l'aniversari Beethoven, ell i l'orquestra van honorar l'esperit dels programes de l'Acadèmia del compositor presentant-ne les obres juntament amb clàssics moderns i estrenes mundials per tot Europa com la Nova Acadèmia. Roth defensa l'herència pionera de l'Orquestra Gürzenich, que inclou les estrenes mundials de la *Tercera* i la *Cinquena Simfonies* de Mahler, el *Doble Concert* de Brahms, *Don Quixote* i *Till Eulenspiegel* de Strauss i *Die Soldaten* de Zimmermann. Per a l'Òpera de Colònia ha dirigit noves produccions de *Benvenuto Cellini*, *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Tannhäuser*, *Tristan und Isolde*, *Die Soldaten* i *Salome*.

El seu sentit de l'exploració musical el va menar el 2003 a fundar Les Siècles, formació amb la qual ofereix programes contrastants amb instruments moderns i d'època, sovint a la mateixa actuació. Junts han fet gires per Europa, la Xina i el Japó, i s'han presentat al Musikfest de Berlín, BBC Proms i Festival Enescu, així com a l'Elbphilharmonie d'Hamburg.

Amb projectes que han inclòs la recreació del so original de *The Rite of Spring* de Stravinsky, en col·laboració amb les companyies de dansa de Pina Bausch i Dominique Brun, i la interpretació del cicle de *Simfonies* de Beethoven al Palais de Versailles i arreu de França l'any del 250è aniversari del compositor.

Roth gaudeix d'una estreta relació amb la Philharmonie de París, des del 2018 és el primer artista associat, i ha estat nomenat director artístic de l'Atelier Lyrique de Tourcoing, on Les Siècles ha esdevingut orquestra resident (des del 2019).

Durant la temporada 2020-21, com a director convidat ha col·laborat amb la Staatskapelle de Berlín, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Philharmoniker, Montreal Symphony, Orchestre de París, Concertgebouw Orchestra i Boulez Ensemble. I ha dirigit produccions operístiques de *Written on skin* i *Faust* (Òpera de Colònia), *Damnation de Faust* (Nationale Opera d'Amsterdam, Concertgebouw Orchestra) i *Pelléas et Mélisande* (Opéra de Lilla amb Les Siècles).

Destacat igualment per l'interès que mostra envers la nova música, ha estrenat obres de Georg-Friedrich Haas i d'Hèctor Parra, a més de col·laborar amb noms com ara Pierre Boulez, Wolfgang Rihm, Jörg Widmann, Helmut Lachenmann i Philippe Manoury. Té un paper principal al Panufnik Composers Scheme de l'LSO, en què assessora joves compositors emergents.

El compromís amb nous públics és una part essencial de la seva tasca, ja sigui parlant des del podi o bé treballant amb joves i aficionats. Amb el Festival Berlioz i Les Siècles, va fundar la Jeune Orchestre Européen Hector Berlioz, que té la seva pròpia col·lecció d'instruments d'època i va interpretar *Les Troyens* a la localitat de naixement de Berlioz. A Colònia ha iniciat una orquestra comunitària i el seu programa juvenil Ohrenauf! va merèixer un premi de producció Junge Ohren. La seva sèrie televisiva *Presto!* va atreure audiències setmanals que superaven els tres milions de seguidors.

Té una prolífica discografia, que inclou la integral de poemes simfònics de Richard Strauss, els ballets de Stravinsky, cicles de Ravel i Berlioz, les *Simfonies* de Mahler i Schumann i un àlbum commemoratiu del centenari de Debussy. Així, entre els darrers llançaments, figuren les *Simfonies núm. 1 i 4* de Schumann amb l'Orquestra de Gürzenich (Myrios Classics), la *Simfonia núm. 5* de Beethoven, *Simfonia a 17 parts* de Gossec (Harmonia Mundi) i *Panufkik legacies III* amb la London Symphony Orchestra, entre d'altres.

Darrerament ha rebut el premi honorífic 2020 de la crítica musical alemanya, tot convertint-se en el director més jove a aconseguir-ho. Per les seves fites com a músic, director d'orquestra, musical i com a professor, va ser nomenat Chevalier de la Légion d'Honneur.

Formació

Violins I

François-Marie Drieux (primer violí)

Aymeric de Villoutreys

Chloé Jullian

Jérôme Mathieu

Simon Milone

Jan Orawiec

Charles Quentin de Gromard

Sébastien Richaud

Laetitia Ringeval

Ingrid Schang

Matthias Tranchant

Fabien Valenchon

Violins II

Martial Gauthier (segon violí)

Caroline Florenville

Julie Friez

Marie Friez

Matthieu Kasolter

Arnaud Lehmann

Thibaut Maudry

Emmanuel Ory

Rachel Rowntree

Jennifer Schiller

Violes

Carole Roth (solista)
Hélène Barre
Catherine Demonchy
Hélène Desaint
Elodie Gaudet
Laurent Muller
Lucie Uzzeni
Satryo Aryobimo Yudomartono

Violoncelles

Robin Michael (solista)
Pierre Charles
Guillaume François
Amaryllis Jarczyk
Lucile Perrin
Emilie Wallyn

Contrabaixos

Antoine Sobczak (solista)
Gautier Blondel
Cécile Grondard
Damien Guffroy
Marion Mallevaës

Flutes

Marion Ralincourt
Giulia Barbini
Jean Bregnac
Anne-Cécile Cuniot

Oboès

Hélène Mourot
Clara Espinosa Encinas
Rémy Sauzedde

Clarinets

Christian Laborie
François Lemoine
Jérôme Schmitt
Amaury Viduvier

Fagots

Michaël Rolland
Antoine Pecqueur (contrafagot)
Thomas Quinquenel
Aline Riffault

Trompes

Rémi Gormand
Yun-Chin Gastebois
Pierre Rougerie
Pierre Vericel

Trompetes

Fabien Norbert
Emmanuel Alemany
Aurélien Lamorlette
Pierre Marmeisse

Trombons

Cyril Lelimosin
Jonathan Leroi
Damien Prado

Tuba

Sylvain Mino

Percussions

Sylvain Bertrand
Matthieu Chardon
Florie Fazio
Nicolas Gerbier
Guillaume Le Picard
Eriko Minami
Adrian Salloum
Jean Sugitani
Hervé Trovel

Arpes

Laure Beretti
Mélanie Dutreil

Les Siècles és resident en el Atelier Lyrique de Tourcoing, una associació que reb subvencions de la ciutat de Tourcoing, Hauts-de-France Region, Departamento de Nord i del Ministerio de la Cultura y la Comunicación.

Mécénat Musical Société Générale és el seu principal patrocinador.

També et pot
interessar...

Palau 100
musicAeterna & Currentzis

musicAeterna
Teodor Currentzis, director

W. Amadeus Mozart: *Simfonia núm. 40, en Sol menor, KV 550*
W. Amadeus Mozart: *Simfonia núm. 41, en Do major, Kv. 551, "Júpiter"*

Divendres, 23.04.21 – 18.00 h

Sala de Concerts

Preus: de 35 a 50 €

Divendres, 23.04.21 – 20.30 h

Sala de Concerts

Preus: de 35 a 50 €

Palau 100
La Capella Reial de Catalunya & Savall
—*La Creació* de Haydn

Yeree Suh, soprano
Tilman Lichdi, tenor
Matthias Winckhler, baix-baríton
Le Concert des Nations
La Capella Reial de Catalunya
Jordi Savall, director

J. Haydn: *La Creació*

Dissabte, 04.05.21 – 17.30 h

Sala de Concerts

Preus: de 35 a 125 €

Dissabte, 04.05.21 – 20.30 h

Sala de Concerts

Preus: de 35 a 125 €

Palau Cambra

Kalina Macuta & Daniel Blanch

—Cinquantenari de la mort de Joan Manén

Kalina Macuta, violí

Daniel Blanch, piano

J. S. Bach (arr. A. Wilhelmj): “Ària” de la *Suite en Sol*

J. S. Bach – J. MANÉN: *Rondo i Badinerie*

G. Tartini – J. MANÉN: *Sonata Il Trino del Diabolo*

L. van Beethoven: *Sonata op. 47 núm. 9, “Kreutzer”*

J. Manén: *Chanson op. A-8 núm. 1*

J. Manén: *Balada op. A-20*

J. Manén: “Marina” i “Moto perpetuo”, selecció de la *Suite espanyola, op. A-3*

J. Manén: *Dansa ibèrica núm. 3, op. A-36*

Dijous, 06.05.21 – 20.00 h

Petit Palau

Preu: 15 €

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
VALORES ESCÉNICOS Y DE LA ARTE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION